

Dagblad van het Noorden 5 maart 2007

Toonstra snel, hard en geestig

TOONSTRA SNEL, HARD EN GEESTIG

Ter Apeler cabaretier imponeert

Door Jacques d'Ancona

**

***

****

Gebeurtenis: Cabarestafette. **Met:** Willemijn Smeets en begeleider Rogier Telderman ('Sirenenzang'), Anne Jan Toonstra ('Hikikomori') en Brokstukken (Arjan Smit, Chris King Perryman en Korneel Evers in 'Doggy Punch'). **Presentatie:** Jan J. Pieterse. **Gezien:** 3/3 Stadskanaal, Theater Geert Teis. **Publiek:** 450.

Nieuwe, jonge mensen in drie cabaretprogramma's op één avond. Plus een heerlijke presentator, Jan J. Pieterse, die het antitheater vertegenwoordigt met quasi onhandig voorgedragen dichtwerkjes. Superieure humor op rijm. Wat mij betreft moet hij méér doen, maar dat zit er dan helaas weer niet in.

Niettemin ligt er een basis voor optimaal geluk, al wil Willemijn Smeets (twee sterren) het relativiseren. Er zitten immers vaak tranen achter het geluk waarover ze in vervoering zingt en enkele mededelingen slaakt. Dat maakt ze een beetje duidelijk. Ze is een slim meisje en mag nog wat doorstuderen op haalbaarheid. 'Leuk voor later', zou Simon Carmiggelt opgemerkt hebben.

Dat geldt evenzeer voor de groep Brokstukken (vooruit, drie sterren). Drie heren die vertoeven in de sfeer van theateraal entertainment en tot de bodem gaan. Ze slepen van alles aan: clowneske fratsen, heftige speelscènes, mime, liederen, dialogen en acts met geluiden. Het houdt niet op met flitsende schakelingen en het sprokkelen van beelden en ideeën in een absurdistische toonzetting. Aardig in geramd samenspel, hoewel tamelijk gedateerd. Het meeste is elders al eens gedaan, al moet gezegd zijn dat ze enkele hilarische vondsten etaleren.

Wat er tijdens zo'n estafette voorvalt, is in contrasten onvergelykbaar. Van een wedstrijd is geen sprake, dus kun je Anne Jan Toonstra niet als winnaar registreren. Hij is student geneeskunde, geboren in Ter Apel en sinds 2001 actief in het cabaret. In 2001 won hij met Sofie van den Enk het nationale concours Cameretten en een paar jaar later ging hij verder als solist. Het eerste resultaat was een dubbele zege op het studentenfestival van Groningen in 2005 en hij heeft zich ontwikkeld.

Zijn optreden is verpletterend knap (vijf sterren dus). Verrassend en origineel, snel, geestig, effectief, scherp, hard en eigentijds. Uitwaaierend laat hij je alle hoeken van het cabaret zien. Een bed is zijn pianokruk, hij zingt, typeert, rookt een functioneel sigaretje, kletst, parodieert Giro 555 en is *Joyce the Voice*... Een naam om te noteren.